

من نورِ ماه را نوشیده‌ام

آتلا ایلهان

ترجمه و بازسرای ابوالفضل پاشا

سرشناسه: ایلهان، آتیلا - ۲۰۰۵ - ۱۹۲۵
عنوان و نام پدیدآور: من نور ماه را نوشیده‌ام / آتیلا ایلهان
مترجم: ابوالفضل پاشا - ۱۳۴۵
مشخصات نشر: تهران / ایجاز / ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری: ۱۴۲ ص.
شابک: ۰ - ۲۰ - ۶۷۴۱ - ۶۲۲ - ۹۷۸
موضوع: شعر استانبولی - ترجمه شده به فارسی - قرن ۲۰ میلادی
رده بندی کنگره: ۱۳۹۸ / ۲۴۸ PL
رده بندی دیویی: ۸۹۴ / ۳۵۱۳
شماره کتابشناسی ملی: ۵۸۱۰۸۳۷

من نور ماه را نوشیده‌ام

آتیلا ایلهان

ابوالفضل پاشا

چاپ اول ۱۳۹۸

شمارگان: ۳۰۰

شابک: ۰ - ۲۰ - ۶۷۴۱ - ۶۲۲ - ۹۷۸

صندوق پستی ناشر: ۹۷۳ - ۱۳۱۴۵

تلفن: ۰۹۱۲۹۲۴۸۲۳۹ - ۶۶۹۱۵۱۴

تلفن: ۶۶۹۱۵۱۴

آدرس: مراد انزلیب ابتدای کارگر جنوبی،

کوچه مهدی ر بلاک ۱۰ واحد ۱۰

ejazzbooks@gmail.com

[instagram:ejazzbooks](https://www.instagram.com/ejazzbooks)

همه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

۱۱.....	پیش‌گفتار.....
۱۵.....	شماره‌ی تلفن ۶۱ - ۲۴.....
۱۷.....	مثبت‌بی‌نهایت.....
۱۹.....	رئیس‌نمایی چه نسبتی با تو دارد؟.....
۲۱.....	حمایی در ذاتِ عشق است.....
۲۷.....	«آیسل» دستِ رستم بردار.....
۳۰.....	اگر نگاه کنیم.....
۳۲.....	در جای دیگر بود.....
۳۷.....	گلِ مصیبت.....
۳۹.....	مرا یک بار کتک زدند.....
۴۲.....	مرا یک روز جست‌وجو خواهی کرد.....
۴۴.....	این چه گونه پاییزی‌ست؟.....
۴۶.....	سوراخ سوراخ.....
۴۷.....	نگه‌بان زلزله.....
۴۸.....	غزلی برای مناظره.....
۴۹.....	احساسات.....
۵۰.....	جز اندوه چیزی نمانده است.....
۵۲.....	همین از دستِ من برمی‌آید.....
۵۴.....	ملاقاتِ شبانه.....
۵۶.....	درهای شب.....

- ۵۷..... عشق در پیاده‌روهای جنگ
- ۶۱..... ترانه‌ی سال خورده‌گان
- ۶۴..... دردِ استانبول
- ۷۱..... شهرِ استانبول به گریه افتاده است
- ۷۴..... چه کسی؟
- ۷۵..... فرشته‌کان با چهره‌ی چرکین
- ۷۸..... آهنگ ماهِ ر
- ۸۰..... ماریامیت‌قیار
- ۸۳..... فصل‌اش فرا رسید است
- ۸۵..... کودکی نوازنده
- ۸۷..... بادِ مخالف
- ۸۹..... آن چشم‌هایی که
- ۹۰..... آن دخترانی که
- ۹۱..... آن حرف‌هایی که
- ۹۲..... دل‌تنگ شدم
- ۹۳..... پیا
- ۹۵..... آن‌کسی که در نهان‌گاه است
- ۹۶..... گیسوانِ تو باید که بافته باشد
- ۹۸..... هرگز

- ۱۰۱..... با تو چه کرده اند؟
- ۱۰۳..... تو آن زنی که پوستِ روشنی دارد
- ۱۰۶..... تو این جایگانه‌یی
- ۱۰۸..... آواریه‌ها
- ۱۱۳..... نجات سهیلا نبوده است
- ۱۱۵..... سیمین
- ۱۱۷..... آواری جلال
- ۱۱۹..... حمدی بی سمنی
- ۱۲۰..... شب است... با سب... ماه‌نگ باش
- ۱۲۲..... ترانه‌ی دخترانِ رنگ‌بانیه
- ۱۲۴..... آرام آرام
- ۱۲۵..... کشتی‌های باران
- ۱۲۷..... فراری از باران
- ۱۲۸..... شعر تنهایی
- ۱۲۹..... برداشتِ اشتباه
- ۱۳۱..... معاشقه‌ی ممنوع
- ۱۳۳..... آخرین روزهای تابستان
- ۱۳۴..... زهرا کاردیلین
- ۱۳۷..... زینب! منتظرم باش

پیش گفتار

آتیلّا حمّدی ایلهان Attilâ Hamdi İlhan که به اختصار آتیلّا ایلهان نامیده می‌شود یکی از شاعران بسیار مهم ترکیه است که در ۱۵ ژوئن سال ۱۹۲۸ در منهمن Menemen - از توابع ازمیر İzmir - دیده به جهان گشود. این شاعر که گاهی علاوه بر نام اصلی‌اش از نام مستعار «کاپتان» Kaptan بهره برده است تحصیلات دوره‌ی ابتدایی و دوره‌ی راهنمایی را در زادگاه‌اش ازمیر پشت سر گذاشت. از اواخر دهه‌ی نوجوانی به شعر علاقه‌مند شد چنان که در ۱۶ سالگی در دوره‌ی دبیرستان در نامه‌یی که به یکی از دوستان‌اش نوشت شعری از ناظم حکمت Nazım Hikmet را آورد و بنا به ماده‌ی ۱۴۱ قانون مجازات ترکیه به دلیل یادکرد شعر ناظم حکمت دست‌گیر شد و سه هفته تحت نظر بود. در نتیجه به دلیل آن‌که در شهربانی پرونده‌ی «نام آتیلّا ایلهان تشکیل شده بود، او را از دبیرستان اخراج کردند و بعد هم از تحصیل محروم ماند. او به این حکم اعتراض کرد و سرانجام بعد از چند سال، دیوان عالی اداری ترکیه به ادامه‌ی تحصیل آتیلّا ایلهان رأی مثبت داد.

او پس از پایان دوره‌ی متوسطه، به دانش‌گاه استانبول رفت و به

تحصیل در رشته‌ی حقوق پرداخت و اولین مجموعه‌ی شعر خود را در سال ۱۹۴۹ و در نخستین سالِ دانش‌گاه با امکانات مالیِ خود منتشر کرد. در همان اثنا به دلیلِ حمایت از ناظم حکمت، مجبور شد که تا سالِ ۱۹۵۱ به طورِ اجباری در فرانسه اقامت کند. او بعد از آن دوره و پس از بازگشت به ترکیه تحصیلاتِ خود را در رشته‌ی حقوق پی گرفت اما در سالِ چهارمِ دانش‌گاه یعنی از سالِ ۱۹۵۳ به دلیلِ آغازِ کارِ روزنامه‌نگاری، تحصیلات‌اش را نیمه‌کاره رها کرد. به سببِ آشنایی با فضای سینما، مقالاتِ متعددی در حوزه‌ی نقدِ فیلم از او به چاپ رسید.

آتیلایلهان بعد از آن به خدمتِ نظام و وظیفه رفت و در سالِ ۱۹۵۷ پس از پایانِ خدمت در شهرِ ارزنجان Erzincan راهیِ استانبول İstanbul شد و کارِ روزنامه‌نگاری را دنبال کرد. او در سالِ ۱۹۷۳ به آنکارا رفت و در انتشاراتِ Bilgi Yayınevi - به معنای انتشاراتِ دانش - مشغول به کار شد. و تا سالِ ۱۹۸۱ در آنکارا ساکن بود تا آن‌که به استانبول برگشت. در سالِ ۱۹۸۲ تا سالِ ۱۹۸۷ با انتشاراتِ ملیّت Milliyet و نیز با انتشاراتِ گلیشیم Gelişim به معنای انتشاراتِ رشد هم‌کاری داشت. مدتی در روزنامه‌ی گونش Güneş به معنای روزنامه‌ی آفتاب نویسنده‌گی کرد. از سالِ ۱۹۹۳ تا سالِ ۱۹۹۶ در روزنامه‌ی میدان Meydan مشغول به کار بود و از سالِ ۱۹۹۶ تا سالِ ۲۰۰۵ نیز با روزنامه‌ی

جمهوریت Cumhuriyet هم‌کاری داشت تا آن‌که سرانجام به دلیل
بیماری قلبی جان سپرد.

از میان کتاب‌های شعر او می‌توانم به این عناوین اشاره کنم:

دیوار / ۱۹۴۸ / Duvar

بلوار بهارها / ۱۹۵۲ / Sisler Bulvarı

گریزان از باران / ۱۹۵۵ / Yağmur Kaçağı

من از تو ناگزیرم / ۱۹۶۱ / Ben Sana Mecburum

گل مصیبت / ۱۹۶۲ / Bela Çiçeği

معاشقه‌ی ممنوع / ۱۹۶۸ / Yasak Sevişmek

یادداشت‌های روزانه‌ی فردر زلانی / ۱۹۷۱ / Tutuklunun Günlüğü

دوست داشتنی چنین / ۱۹۷۷ / Böyle Bir Sevmek

جز اندوه چیزی نمانده است / ۱۹۸۲ / Elde Var Müzün

سلطنت هراس / ۱۹۸۷ / Korkunun Krallığı

جدایی در ذات عشق است / ۱۹۹۳ / Ayrılık Sevdaya Dahil

اگر کسی را دوست داشته باشم تویی / ۲۰۰۲ / Kimi Sevişem Sensin

آیلا ایلهان در حوزه‌ی رمان نیز نویسنده‌ی پرکاری بود. از میان
رمان‌های او می‌توانم از این عناوین یاد کنم:

مرد توی کوچه / ۱۹۵۳ / Sokaktaki Adam

افراد زحمت‌کش به یک‌دیگر شبیه نیستند / ۱۹۵۷ / Zenciler

Birbirine Benzemez

سفره‌ی گرگ‌ها / ۱۹۶۳ / Kurtlar Sofrası

نوکِ چاقو / ۱۹۷۳ / Bıçağın Ucu

نمک پاشیدن به زخم / ۱۹۷۸ / Yaraya Tuz Basmak

ما در آن تاریکی / ۱۹۸۸ / O Karanlıkta Biz

مازی پاشا / ۲۰۰۵ / Gâzi Paşa

آن گرگِ مه‌لایی / ۲۰۰۷ / O Sarışın Kurt

به علاوه می‌توانم به کتاب دیگری از آتیلا ایلهان به نام قلابِ خرچنگ، Yengecin Kıskaçı - شامل داستان‌های کوتاه او - اشاره کنم که در سال ۱۹۹۹ منتشر شد. افزون بر این‌ها او در حوزه‌ی خاطره‌نویسی نیز دو کتاب دارد: یکی به نام عباسِ مسافر Abbas Yolcu که در سال ۱۹۷۷ چاپ شد و دیگری به نام زنانِ عوضی و مردانِ عوضی Yanlış Kadınlar Yanlış Erkekler که در سال ۱۹۸۵ به بازار کتاب راه یافت. البته او غیر از این کتاب‌ها آثار بسیار دیگری نیز دارد.

آتیلا ایلهان در ۸۰ سالگی و در ۱۱ اکتبر سال ۲۰۰۷ در استانبول دیده از جهان فروبست. خانواده‌اش در سال ۱۳۰۷ بنیاد علمی فرهنگی هنری آتیلا ایلهان Attilâ İlhan İlim Sanat Kültür Vakfı را به یاد او تأسیس کردند.